

"... עת מלחמה
ועת שלום :"

קהלת
פרק ג' פסוק 8

24.10.73

אלהי אלהי העדה והאקלה שואו
כיד יחיד, יך, יצאמי מן היבג
וכיד אני מגיע אל אלהי העדה,
כפי שהיך הוא אלהי שואו
אל העדה של שואו ואני שואו
ועד אלהי העדה ואל שואו
שואו של העדה והאקלה - אלהי
באשר נח עם העדה והאקלה
שואו של שואו אלהי העדה והאקלה
שואו ואני בעד אלהי העדה והאקלה
באשר אלהי העדה והאקלה
האקלה של באשר בן באשר
אשר ואני שואו אלהי העדה והאקלה
באשר - שואו ואל שואו
אל שואו אלהי העדה והאקלה
באשר העדה והאקלה

קובץ רביעי -

בקובץ שירים זה נמצא שירים שנכתבו בימי שרות צבאי בעת מלחמה. לא פעם רצו אנשים לשתף אנשים נוספים, בחוויות הבלתי נשכחות שעברו עליהם בעת המלחמה, באימונים ובימי רגיעה. הדרך הטבעית ביותר שחוויות אלו תמצאנה את ביטויין הן דרך השירים והסיפורים.

לפנינו מספר שירים שנכתבו בשלהי מלחמת יום הכיפורים.

24/12/73

מקום חדש

א. הג'יפ עצר והמפקד ירד

גם אני ירדתי

באן תל פרמה

באן תמקם את ביתך

על שרידי החומה

אנחה הדדית קלה

כל-טוב ולהתראות.

עמדתי תוהה ובוהה

רק לפני שעות מעטות

המרנו את הבינוי והמקום

החמישי - ועתה השישי

הכל מחדש - הכל מבראשית

ב. מי אני? רק בן אדם.

מפקד תנ"ט 90 מ"מ 14952

הצוות? סגן, כוון, מען, מאיש

כולנו עייפים-תשושים אחד,

אחד: יהודה, חנן, ריבק, יעקב, עמרם

(פעם היו גם דני, דהן, חייט)

כולם במקלה: אש של קללות

צרורות בלתי פוסקים:

המטען נפרק ועתה על פני כל

חיוך - חיוך נסוך בחמלה.

ג. נו, לעבודה, לעבודה ולמלאכה

עמדת תותח, בונקר תחמושת

עמדות ירי - מועדון חברתי

שכון "שפניה" כחדר פרטי

ומילוי שקים? לא עלינו...

בכל "בית - חדש".

26/12/1973

עוד יום ועוד יום

עוד יום חלף

ואחריו בא הליל

ועוד איזה ליל

לילה ארוך ומיגע

רק ערב בא

תאמר מי יתן בוקר

אין סוף כאן לילה

מתחיל עם שקיעה ב-4.30

ונגמר עם זריחה ב-7.30

לך וספור את השעות

חלק אותם למשמרות

והרי לך 4 שעות שמירה

שמירה אמרת? אכן שמירה!

אולן שומעת ועין תרה

תרה ומחפשת - שמא

שמא מפה או משם

תפתח הרעה - והחושך

החושך הסמיך מכביד

מכביד ומעיף את העניים

נותרו לך רק האצניים

מחדד אותן וזוקף אותן

זוקפן ככלב משמר

את האוייב ניתן רק

לראות או לשמוע

להריח? - רק כשהוא נבלה

עוד יום ועוד ליל חלף

כך עוברים הימים

ובך חולפים הלילות.

27 בדצמבר 1973

חודש שלישי לשרות

ורביעי לעלות הלבנה

מוקדש לאישתי היקרה

ובני היקרים מפנינים

ליל בסיני

בשעה 03.45 לפנות בוקר

ממרתית את משמרתית

ועתה עלייתי על יצועי

זמן השמירה חלף מהר

למרות השעות המרובות

והכל אודות המחשבות

על מה? לא קשה לנחש

מחשבות אודותיכם

אהובי - אשתי ובני

ציירתי אותכם במוחי

אחד אחד על כל פרטיו

שרה, אבישה, חמוטל, נוני

ובך חלף הזמן - עבר

ואולי בדגעים שקטים

ויפים אלה שבהם

נהוצה השינה ונידדה מעיני

הומה הלב בקרבי רומט

כמה אפשר לאהוב

האם יש גבול - סיה לאהבה?

אין - למענכם יקירי

הקדשתי בזה את מילותי

אולי הן דלות תוכן בכתב

אך מלאות ערגה ואהבה

בתוכי, בי, בליבי

כי אתם כל ישותי -

אני אביכם האוהב

יהודה.

21/1/1974

לאחר המלחמה

זהו שיר שלאחר המלחמה
 שיר שצריך לבטאת הודיה
 אולם אני עדיין נתון בהלייה
 למרות ששבוע חלף מיום השחרור
 כולי עדיין נתון אי שם
 מושלך על כביש הפלסטיק
 או על תל אל פרמה
 ריח אבק השריפה עדיין באפי
 ונפשי קצרה מלהבין הכל
 להסתגל לחיי יום יום
 לבעיות החומריות הצצות ועולות
 עדיין אני נתון לשם
 למקום ששוב לא אראה אותו
 שם יחנה האו"ם - חיץ בין לוחמים
 לא עוד כוננות ספוגה ואחרת
 כי אם חזרה לחיים אפורים
 חיי עמל ואוום - חיי ההווה
 מה עבר עבר - לא עוד
 מי יתן ובחיי אראה את השלום
 לא עוד הרורים, לא שבויים ולא נעדרים
 מתי אשוב לאיתני - רק אלו הים יודע
 אני תקווה כי בקרוב
 ועד אז אייחל לבוראי
 אנא תן מנוחה לנפשי -
 למען אישתי, ובני היקרים.
 תודה,
 יהודה.

21/1/1974

הפרדת כוחות

אנו המנצחים ואנו המנוצחים

מרחבים בידינו -

אך הפתרון לא שלנו

אנו כחומר ביד היוצר

את אשר יאמרו נעשה ונשמע

דם נשפך וניהר כמים

זה דמנו - לא דמם

אך סחר בדמנו יעשו

ואנו לשון לא נחרץ

עולם אכזר, עולם עויין

לעם מבודד, לעם תמוה

לו יד עליון תכוון

המצב היה אחרת

אך דרכי עליון מי יבין?

אולי זהו עם לבדד ישכון

אך מעתה בעמם יתחשב -

אך הם בו לא יתחשבו

הפרדת כוחות עלינו נכפתה

למען שרופי בניך, הכה רבים

אלפיים שלושה שכלנו כה

לכן הסכמנו בלית ברירה

לזו ההפרדה - הלב לא מרשה

שעוד קורבנות עלינו נכפה

כי לב רחום וחנן לזה העם

ואפילו במחיר המחר?

מי יתן ולא שוב !!

בשירים אלו ניסה המחבר לשתף אותנו בחחיות קטנות משהותו במלחמה. המלחמה השפיעה על המחבר רבות, זאת אפשר לדאות בין השיטין, בין השורות, אפשר לחוש בטבעיות שבה נכתבה כל מילה ומילה, באמינות ובתום הלב שנכתבו הדברים... בעת קריאת מתקשה הקורא לחוש בפחד המוסווה שאחז בכותב. הכותב ידע היטב לחפות על הפחד, לעודד את האחר בשעת מצוקה, למרות שהוא בעצמו עומד מול פני האויב. מתוך השירים אפשר לדאות, כי המחבר אינו מקבל את הנאמר "בנפול אויבך אל תשמח"**, כמו כן, לא ניתן לחרוץ ולומר, כי שמח בנפול אויבו, הוא בפשטות - לא הצטער בנפול אויבו. הוא עשה הכל על מנת להגן על ארץ שחי בה והכל באהבה ובאהדה, אך כמו בכל סוף של סיפור אימים, (שהוא לכאורה המלחמה), ישנו הסוף הטוב - לגביו הסוף הטוב הוא השיבה הביתה לילדים ולחיק רעיה אוהבת...

הערות: 1. מסכת אבות פרק ד', משנה י"ט (משלי כ"ד י"ז)